

Kivételképen továbbra is vámkezelési illeték alá esik a vámtarifa 135. száma alá tartozó tőzeg és tőzegtészén, lignit és kőszénkocsz és az ezen anyagokból előállított minden szilárd, mesterséges tüzelőanyag a behozatal akalmával. Vámkezelési illeték tehát ezen cikkek kivitele alkalmával nem szedetik.

Ez a rendelet 1925. augusztus 15-én lépett életbe.

Joggyakorlat.

Ha a vállalat üzleti könyveket vezet, a társulati adó alapját az üzleti könyvek alapján, nem pedig becslés útján kell megállapítani. (Közgazgatási Biróság 8470.1924. P.) A pénzügyigazgatóság a társulati adót becslés útján állapította meg, mert a vállalat mérleget nem készített. A kivetett adó ellen benyújtott felelőbeszést pedig azzal az idokolással utasította el a társulati adó mérve ellen irányuló részében, hogy a V. U. 116. §-a szerint a felelőbeszéd köteles állításait bizonyítani. Panaszos azon az alapon kéri a kivetett adó törlését, hogy az 1923. üzletét veszteséggel zárta, amit a bevallásához csatolt nyereség-veszteségszámlával kívánt igazolni.

Az 1922. évi XXIV. t.-c. rendelkezéseiből nyilvánvaló és a vonatkozó törvényjavaslat indokolásából is minden kétséget kizáróan megállapítható, hogy az ezen törvény alapján adózó vállalatok adóját a számadások alapján kell kivetni, mert a 13. §. szerint az adóköteles nyereség megállapításánál a mérleg egyenlegéből kell kiindulni, a 32. §. szerint a bevalláshoz mérleget és nyereség- és veszteségszámlát kell csatolni és a 33. §. szerint a kivetéshez szükséges adatokat, ha az adózó fél nem terjeszti be, könyvvizsgálat útján kell beszerezni; a pénzügyigazgatóság helytelenül járt el tehát akkor, amidőn a panaszos cég adóját becslés útján állapította meg. A panasszal megtámadott határozatnak az az indokolása, hogy a felelőbeszéd köteles állításait bizonyítani, nem lehet helytálló akkor, amidőn az adózó fél a könyveire hivatkozik, mert a könyvek adatait a felelőbeszében bizonyítani nem lehet, hanem azoknak valódiságáról a pénzügyigazgatóság csak oly módon szerezhet meggyőződést, ha a felhívott törvény 33. §-a alapján a könyveket megvizsgálja. Az a körülmény, hogy panaszos vállalat, az üzem terjedelmére és minőségére való tekintettel, nem készített mérleget, hanem csak nyereség-veszteségszámlát állított fel, még nem lehet ok arra, hogy a számadások alapján esz-közlendő adókiivetés mellőztessék akkor, amidőn a törvény a jövedelem felbecslését nem engedi meg, hanem a számadások szerint mutatkozó valóságos üzleteredményt kívánja adó alá vonni.

A panaszban felhozott az a körülmény, hogy az üzletév végén nagy sörkészet megromlott, nem lehet indok a zárszámadás alapján megállapítandó adó törlésére, hanem igenis azon panaszbeli állítás, hogy az üzletév veszteséggel záródott a vezetett számadások szerint, az adó törlését fogja maga után vonni akkor, ha a könyvek megvizsgálása után beigazolást nyer, hogy adóköteles jövedelem nem volt. Ezt az adózó fél a nyereség-veszteségszámlával kívánta bizonyítani és könyveire utalt. Ha tehát a pénzügyigazgatóság a számadásokat aggályosnak találta, akkor köteles a könyvvizsgálatot fogantatosítani és az adóköteles jövedelmet a könyvek adatai alapján megállapítani.

Ha az áru-es anyagleltár értékelése nem felel meg a törvény rendelkezésének, az értékelést az adózás szempontjából ki kell igazítani, de a társulatiadót becslés alapján kivetni nem szabad. (Közgazgatási Biróság 6905/1924. P. sz.).

Panaszos adójának a kivetésénél a zárszámadás adatainak mellőzése mellett becslés alapján állapították meg az adóköteles jövedelmet